

Krikšto data

Kūdikis krikštui turi būti aprengtas taip, kad apeigų metu būtų galima paliesti jo galvą, ant kurios pilamas krikšto vanduo, ir krūtinę, kuri patepama šventintu - konsekruotu aliejumi.

Krikšto metu turėti: baltą krikšto drabužėlį, žvakę ir kūdikio gimimo liudijimą.

Bažnyčios adresas

Pareiga auklėti vaiką krikščioniškai

Vaikui paaugus, katalikai tėvai jį *moko melstis ir kontroliuoti savo elgesį*, įvertinant, kas bloga ir kas gera, kaip moko Bažnyčia (žr. *Katalikų Bažnyčios Katekizmas*). Sulaukus 9-10 m. amžiaus, vaiką *privalu parengti Atgailos ir Eucharistijos sakramentams (pirm. Komunijai)*, o paauglystėje, kai sukanka 12 m. amžiaus, - *Sutvirtinimo sakramentui*. Katalikų tėvų vaikai taip pat turi lankyti *tikybos pamokas* mokykloje.

Labai svarbu, kad tėvai kartu su vaiku dalyvautų religiniame gyvenime, ypač *Eucharistijos šventime sekmadienį*, atlikinėtu išpažintį... Pagrindinė vaikų auklėjimo priemonė - *gražus, pagarba ir tarpusavio meile pagrįstas tėvų krikščioniško gyvenimo pavyzdys*¹.

¹ Plg. *Bažnytinės teisės kan. 914, 1055/1, 1136, 1128, Katalikų Bažnyčios Katekizmas, Nr. 2226, 1996 m., Instrukcija dėl vaikų rengimo Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentams Kaišiadorių vyskupijoje, 2003 m.*

Mūsų Kūdikio Krikštas

Krikštas - pirmasis sakramentas, kurį Kristus įsteigė visiems žmonėms, kad *jie galėtų pasiekti dangų - amžiną vienybę su Dievu*. Šio sakramento teikimą jis patikėjo Bažnyčiai, pavesdamas apaštalams: *'Eikite ir padarykite mano mokiniams visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios'* (plg. Mt 28,19).

Krikštas vandens nuplovimu ir Šventosios Dvasios galia panaikina *gimtąją (paveldėtą) nuodėmę*, ir žmones padaro dieviškos prigimties dalininkais - Dievo vaikais.

Krikštas - sakramentas, kuriuo žmonės įjungiami į Bažnyčią ir tampa Dievo tautos nariais, taip pat parapijos, kurioje gimė kūdikis ir gyvena jo tėvai, nariu.

Krikšto dalyviai ir jų pareigos

Bažnyčia ragina, kad krikštijant kūdikį veikliai dalyvautų jo tėvai, krikštatėviai, kiek galima ir giminės bei kas nors iš vietinės tikinčiųjų bendruomenės. Juk visiems dera drauge pasidžiaugti naujiems nariams ateinant į Bažnyčią.

Labai svarbu, kad kūdikio tėvai dalyvautų Krikšto apeigose, kai jų vaikas tampa Dievo vaiku, Dievo malonių dalininku, katalikiškos bendruomenės – Bažnyčios nariu.

Kūdikio tėvai, dalyvaudami Krikšto apeigose, atlieka jiems skirtas apeigų dalis: *kūdikį atneša (arba palydi) prie krikštyklos, viešai prašo kūdikiui Krikšto, atsižada piktosios dvasios, išpažįsta tikėjimą, laiko uždegtą žvakę, gauna palaiminimą.*

Krikštatėviai drauge su tėvais privalo rūpintis ne tik krikštavaikių žemiškuoju džiaugsmu, bet ir dvasiniu gyvenimu, jų amžinuoju likimu, nes krikštatėviai yra lyg antrieji tėvai.

Krikštatėvis - gali būti vienas – krikšto tėvas ar motina - arba abu; juos pasirenka kūdikio tėvai. Krikštatėviai privalo turėti nors 16 metų amžiaus, būti priėmę Krikšto, Eucharistijos ir Sutvirtinimo sakramentus, patys krikščioniškai gyventi ir krikštavaikiui padėti to siekti; jie turi įsipareigoti, kad tinkamai atliks savo pareigas¹.

Krikšto apeigos bažnyčioje

1. Priėjęs prie susirinkusiųjų, krikštytojas pasveikina juos, ypač kūdikio tėvus, besidžiaugiančius kūdikiu, kurio sulaukė kaip visokios gyvybės davėjo Dievo dovanos.

Krikštytojas: Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

Visi: Amen.

Kunigas: Garbė Jėzui Kristui.

Visi: Per amžius. Amen.

¹ Plg. *Kūdikių krikštas, Romos apeigynas, 1995 m., taip pat Katalikų Bažnyčios Kateizmas, Nr. 1212-1274, 1996 m.*

2. Pagal tradiciją berniuką laiko krikšto tėvas, mergaitę - krikšto motina. Kūdikio galva ant dešinės laikančiojo rankos, antras krikštatėvis stovi kairėje. Abu tėvai atsistoja dešinėje.

3. Pasveikinus dalyvius, krikštytojas klausia kūdikio tėvus:

K: Kokį vardą išrinkote kūdikiui² ?

Tėvai: Pasako kūdikio vardą (*vardus*).

K: Ko jam prašot iš Dievo Bažnyčios ?

Tėvai: Krikšto.

K: Ar jūs, gerbiamieji tėvai, žinote, jog, prašydami savo kūdikiui Krikšto, priimate pareigą išauklėti jį tikintį, kad visada laikytųsi Dievo įsakymų ?

Tėvai: Žinome.

Krikštytojas kreipiasi į krikštatėvius: Ar jūs esate pasirengę kūdikį globoti ir padėti tėvams jį tikintį išauklėti ?

Krikštatėviai: Esame.

Krikštytojas daro kryžiaus ženklą ant kūdikio kaktos. Paskui tą patį daro kūdikio tėvai.

4. Šventojo Rašto skaitymai ir visuotinė malda.

5. Malda į šventuosius.

6. Patepimas katechumenų aliejumi (*krikštytojas patepa šventintu aliejumi kūdikio krūtine*).

² Tėvai, krikštatėviai, o taip pat ir kunigas, turi pasirūpinti, kad priimančiam Krikštą būtų suteiktas deramas vardas, kuris neprieštarautų krikščioniškai minčiai, tačiau neprivaloma, pavyzdžiui, šalia tautinio vardo pridėti dar krikščionišką (plg. *Bažnytinės teisės kan. 855*).

7. Nuodėmių atsižadėjimas ir Tikėjimo išpažinimas.

Krikštytojas klausia tėvus ir krikštatėvius:

a) ar atsižadate piktosios dvasios ... ?

Tėvai ir krikštatėviai: Atsižadu !

b) ar tikite visagalį Dievą Tėvą ... ?

Tėvai ir krikštatėviai: Tikiu !

8. Krikštijimas (*krikštytojas krikštija kūdikį užpildamas vandens ant galvos ir tardamas vardą (vardus) bei žodžius: „AŠ TAVE KRIKŠTIJU VARDAN DIEVO TĒVO, IR SŪNAUS, IR ŠVENTOSIOS DVASIOS“*).

9. Patepimas krizma (*krikštytojas patepa konsekruotu aliejumi kūdikio galvą*).

10. Balto drabužio įteikimas (*krikštytojas kūdikiui uždeda tėvų ar krikštatėvių paruoštą baltą drabužį*).

11. Degančios žvakės įteikimas (*krikštytojas įteikia krikšto tėvams degančią žvakę*).

12. Pakrikštyto kūdikio įteikimas tėvams.

Krikštytojas kreipiasi į tėvus: Ar pasižadate pakrikštytajį kūdikį taip auklėti, kad jis mylėtų Dievą ir žmones ?

Tėvai: Pasižadame.

Krikštatėviai perduoda kūdikį tėvams (*tėvas paima vaiką, o motina - žvakę*).

13. Viešpaties malda ir palaiminimas.

Visi (kartu) kalba: „Tėve mūsų...“, po to krikštytojas palaimina tėvus ir visus apeigų dalyvius †